

λευον, ἀλλ' οὐκ ἤθελεν. Καὶ δῆτα προπέμψας αὐτὸν, ἀπιών πάλιν ἀνεμνήσθην καὶ ἔθαύμασα Σωκράτους ὡς μαντικῶς ἀλλα τε δὴ εἶπε καὶ περὶ τούτου. Δοκεῖ γάρ μοι δλίγον πρὸ τοῦ θανάτου ἐντυχεῖν αὐτῷ μειρακίῳ ὅντι, καὶ συγγενόμενός τε καὶ διαλεχθεὶς πάνυ ἀγασθῆναι αὐτοῦ τὴν φύσιν. Καὶ μοι ἐλθόντι Ἀθήναζε τούς τε λόγους οὓς διελέχθη αὐτῷ διηγήσατο καὶ μάλα ἀξίους ἀκοῆς, εἶπέ τε ὅτι πᾶσα ἀνάγκη εἴη τοῦτον ἐλλόγιμον γενέσθαι, εἴπερ εἰς ἡλικίαν ἐλθοι.

ΤΕΡ. Καὶ ἀληθῆ γε, ὡς ἔοικεν, εἶπεν. Ἐτάρ τίνες ἥσαν οἱ λόγοι; ἔχοις ἀν διηγήσασθαι;

ΕΥ. Οὐ μὰ τὸν Δία, οὔκουν οὕτω γε ἀπὸ στόματος· ἀλλ' ἐγραψάμην μὲν τότε εὑθὺς οἰκαδὸν ἐλθῶν ὑπομνήματα, 143 a υστερον δὲ κατὰ σχολὴν ἀναμιμνησκόμενος ἐγραφον, καὶ δσάκις Ἀθήναζε ἀφικοίμην, ἐπιανηρώτων τὸν Σωκράτη δ μὴ ἐμεμνήμην, καὶ δεύτρο ἐλθῶν ἐπηνορθούμην· ὃστε μοι σχεδόν τι πᾶς ὁ λόγος γέγραπται.

ΤΕΡ. Ἀληθῆ· ἥκουσά σου καὶ πρότερον, καὶ μέντοι ἀεὶ μέλλων κελεύσειν ἐπιδεῖξαι διατέτριφα δεύτρο. Ἀλλὰ τί κωλύει νῦν ἥμας διελθεῖν; πάντως ἔγωγε καὶ ἀναπαύσασθαι δέομαι ὡς ἔξ ἀγροῦ ἥκων.

ΕΥ. Ἀλλὰ μὲν δὴ καὶ αὐτὸς μέχρι Ἐρινοῦ Θεαίτητον δ προύπεμψα, ὃστε οὐκ ἀηδῶς ἀναπαυσοίμην. Ἀλλ' ἵωμεν, καὶ ἥμιν ἄμα ἀναπαυομένοις ὁ παῖς ἀναγνώσεται.

ΤΕΡ. Ὁρθῶς λέγεις.

ΕΥ. Τὸ μὲν δὴ βιβλίον, δὲ Τερψίων, τουτὶ ἐγραψάμην δὲ δὴ οὕτωσι τὸν λόγον, οὐκ ἐμοὶ Σωκράτη διηγούμενον ὡς διηγεῖτο, ἀλλὰ διαλεγόμενον οἷς ἔφη διαλεχθῆναι. Ἔφη δὲ τῷ τε γεωμέτρῃ Θεοδώρῳ καὶ τῷ Θεαίτητῳ. Ἰνα οὖν ἐν τῇ γραφῇ μὴ παρέχοιεν πράγματα αἵ μεταξὺ τῶν λόγων c